

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Priellovej a JUDr. Gabriely Mederovej v právnej veci žalobcu: **Ing. E. M.**, nar. X., bytom V. X. T., právne zast. Mgr. P. M., advokátom, so sídlom P. T., proti žalovanému: **Ing. J. L.**, nar. X., bytom N. H. K., právne zast. JUDr. Z. T., advokátkou, so sídlom Ž. P. B., **o námietkach žalovaného proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 38CbZm/2/2010, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16CoZm/7/2011-153 zo dňa 30. októbra 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16CoZm/7/2011-153 zo dňa 30. októbra 2012 **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín (ďalej súd prvého stupňa) rozsudkom č. k. 38CbZm/2/2010-106 zo dňa 7. júla 2011 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Trenčín, č. k. 57Zm/480/2009-11 zo dňa 28. apríla 2009, v spojení s opravným uznesením

č. k. 57Zm/480/2009-12 zo dňa 19. mája 2009, zrušil a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 1 865,59 eur.

Súd prvého stupňa posúdil vec podľa článku I § 1, § 3 ods. 1, § 9 ods. 1, § 17, § 21, § 25, § 28 ods. 1, ods. 2 a podľa § 39 ods. 3 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového (ďalej len zákon č. 191/1950 Zb.) a zdôraznil, že žalobca predložil spolu so žalobou v prvopise zmenku vyhotovenú v slovenskom jazyku, ktorá obsahuje označenie zmenka pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je listina spísaná, v slovenskom jazyku, bezpodmienečný príkaz vystaviteľa, žalobcu, zaplatiť sumu 954 965 Sk, zároveň v slovnom vyjadrení, bez uvedenia doložky „bez protestu“, meno toho, kto má platiť - zmenečníka: J. L. s adresou N. X. P., údaj zročnosti (splatnosti) stanovený na deň 6. apríl 2006, údaj miesta kde sa má platiť: T., V. X. T., meno toho, komu sa má platiť: M. L., V. X.X. T., dátum a miesto vystavenia zmenky uvedený: T., X., označenie vystaviteľa Ing. M. L., V. X. T. a podpis vystaviteľa. Zmenka obsahuje na líci uvedenie mena, priezviska, rodného čísla a podpis príjemcu (akceptanta) J. L. s uvedením rodného čísla.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že dňa 30. januára 2004 žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 500 000 Sk, ktorá bola v r. 2004 úročená 2 % mesačne, v r. 2005 bola úročená 2,5 % mesačne a v r. 2006 bola úročená 3 % mesačne a že na túto pôžičku boli postupne vystavené dve zmenky. Dňa 6. októbra 2005 bola vystavená prvá zmenka na sumu 831 817 Sk a v marci 2006 druhá zmenka na sumu 954 964 Sk, pričom prvú zmenku žalobca vrátil žalovanému a tento ju roztrhal. Pôžička zo dňa 30. januára 2004 pri zohľadnení zaplata sumy 100 000 Sk dňa 12. júna 2006 a pri vypočítaní úrokov z požičanej sumy bola zabezpečená zmenkou zo dňa 22. marca 2006 na sumu 954 964 Sk. Dňa 14. decembra 2006 sa uskutočnilo v kancelárii právneho zástupcu žalobcu stretnutie, na ktorom žalovaný svoj dlh uznal. Dňa 10. januára 2007 bola napísaná notárkou Z. K., so sídlom J. T. notárska zápisnica č. N 11/2007, NZ 1046/2007, NCRIs 1047/2007, z obsahu ktorej vyplýva, že žalovaný ako povinná osoba, sa zaviazal, že peňažný záväzok vo výške 1 058 600 Sk s príslušenstvom splatí žalobcovi ako oprávnenej osobe do 30. apríla 2007 v mesačných splátkach, záväzok žalovaný uznal v plnom rozsahu čo do základu, dôvodu i výšky. Zároveň žalovaný vyhlásil, že výslovne súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia záväzku sa notárska zápisnica stane vykonateľným titulom. Dňa 4. mája 2007 bol súdnemu exekútorovi Mgr. L. Ď. doručený návrh na vykonanie exekúcie pre zaplata 1 058 600 Sk oprávneného Ing. L. M. proti povinnému Ing. J. L.. K návrhu oprávnený priložil notársku

zápisnicu č. N 11/2007, NZ 1046/2007, NCRI 1047/2007 zo dňa 10. januára 2007. Poverením č. 5306 030457* zo dňa 23. mája 2007 poveril Okresný súd Považská Bystrica súdneho exekútora Mgr. L. D., M. T. na vykonanie exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti. Návrhom zo dňa 6. novembra 2007 právny zástupca navrhol súdnemu exekútorovi zastavenie exekúcie z dôvodu, že žalovaný dňa 14. septembra 2007 zaplatil čiastku, ktorá bola predmetom exekúcie a ku dňu 6. novembra 2007 zaplatil taktiež aj všetky trovy konania spojené s exekúciou. Tvrdenia uvedené žalovaným v konaní, ktoré žalovaný preukázal ním predloženými listinnými dôkazmi, mal súd prvého stupňa preukázané aj zo spisov Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pn527/09, súdneho exekútora Mgr. L. Ď. sp. zn. EX 29/2007 a Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odboru kriminálnej polície Trenčín sp. zn. ORP-1172/2-OVK-TN-2009. Z listinných dôkazov a z obsahu pripojených spisov súd prvého stupňa ustálil, že zmenka vystavená dňa 22. marca 2006 plnila funkciu prostriedku na zaistenie, zabezpečenie práva žalobcu na vrátenie poskytnutej pôžičky, že vo vzťahu k iným právam a povinnostiam nezmenkovej povahy, plnila funkciu prostriedku zabezpečenia týchto práv a povinností.

Ďalej sa súd prvého stupňa zaoberal podanými námietkami žalovaného a vyhodnotil ich ako nedôvodné. Zdôraznil, že žalovaný ako účastník konania potvrdil, že zmenku osobne dňa 22. marca 2006 vypisoval a ako akceptant podpísal, ide o osobný a pravý podpis žalovaného, ktorý dňa 22. marca 2006 zmenku zákonným postupom a spôsobom akceptoval. Mena vypísanej sumy (Skk), suma uvedená slovom ako aj miesto platenia sú na zmenke čitateľné a zrozumiteľné. Chyba v písaní pri slovnom uvedení zmenkovej sumy spočíva v prepise písmena "š" nespôsobuje nečitateľnosť tohto slova a nerobí zmenku neurčitou a nezrozumiteľnou, teda neplatnou. Zmenková suma uvedená v čísliciach a v písmenách sa zhoduje. Mena zmenkovej sumy, slovenské koruny, bola v čase vydania zmenky menou existujúcou a v platobnom mieste bola v obehu. Údaj miesta, kde sa má platiť, v tlačive zmenky označené ako splatné, je podstatnou náležitosťou cudzej zmenky. Z tohto údaja na zmenke vyplýva, že zmenková suma bola splatná v T., ul. V. X. T. (miesto platenia). Takto vypísaný a uvedený údaj je podľa názoru súdu prvého stupňa nielen čitateľný, ale aj určitý a zrozumiteľný. Podmienkou platnosti v tomto prípade je, že platobné miesto musí reálne existovať a každá zmenka musí obsahovať iba jedno platobné miesto. Pre určitosť miesta, kde sa má platiť (miesto platenia, splatné v) postačuje uvedenie obce alebo mesta.

Ďalšiu námietku žalovaného, spočívajúcu v tom, že v zmenkovom platobnom rozkaze nie je formálne označenie zmenky, z ktorého by bolo zrejmé, že ide o zmenku zo dňa 22. marca 2006, nakoľko zmenkový platobný rozkaz je v inej mene a v inej výške, ako bola žalovaná v žalobe a námietku žalovaného spočívajúcu v nezákonnosti vydania zmenkového platobného rozkazu z dôvodu, že žalobca nepredložil súdu originál zmenky, súd prvého stupňa vyhodnotil ako obranu, ktorá nemá charakter absolútnych a ani relatívnych námietok, keďže obe námietky sa týkajú postupu súdu v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), a preto je takáto obrana neprípustná.

V závere rozhodnutia súd prvého stupňa zdôraznil, že zmenkový platobný rozkaz bol zrušený z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že k zániku zmenkového záväzku došlo pred podaním žaloby, a to spôsobom opísaným v zápisnici z rokovania zo dňa 14. decembra 2006 a následne v notárskej zápisnici zo dňa 10. januára 2007. Tým, že zanikol zmenkový záväzok žalovaného, odpadol aj dôvod pre uplatnenie zmenkovej pohľadávky žalobcu a žalobu ako takú vyhodnotil ako nedôvodnú.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., keď úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej odvolací súd) na odvolanie žalobcu rozsudkom č. k. 16CoZm/7/2011-153 zo dňa 30. októbra 2012 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zmenkový platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Trenčín č. k. 57Zm/480/2009-11 zo dňa 28. apríla 2009, v spojení s opravným uznesením č. k. 57Zm/480/2009-12 zo dňa 19. mája 2009, ponecháva v platnosti. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 7 812,10 eur, z toho 3 803 eur k rukám žalobcu a 4 009,10 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu Mgr. P. M..

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, ale zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver, keď konštatoval, že k zániku zmenkového záväzku žalovaného došlo pred podaním žaloby, a to za situácie opísanej v zápisnici z rokovania s protistranou spísanou

v advokátskej kancelárii Mgr. P. M. dňa 14. decembra 2006 a následne v notárskej zápisnici č. N 11/2007, NZ 1046/2007, NCRLs 1047/2007 dňa 10. januára 2007. Vychádzal pritom aj z poverenia č. 5306030457* zo dňa 23. mája 2007 na vymoženie povinnosti 1 058 600 Sk a trov exekúcie a návrhu právneho zástupcu Mgr. P. M., ktorý navrhol súdnemu exekútorovi zastavenie exekúcie z dôvodu, že dňa 14. septembra 2007 žalovaný uvedenú čiastku zaplatil, pričom zmenka vystavená dňa 22. marca 2006 podľa súdu prvého stupňa plnila funkciu prostriedku na zaistenie zabezpečenia práva žalobcu na vrátenie poskytnutej pôžičky.

Z predložených dôkazov mal odvolací súd za zrejmé, že o návrhu žalobcu rozhodol súd prvého stupňa zmenkovým platobným rozkazom č. k. 57Zm/480/2009-11 zo dňa 28. apríla 2009, v spojení s opravným uznesením tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu 31 699,03 eur spolu so 6% ročným úrokom z dlžnej sumy od 7. apríla 2006 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podal na súde námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti platobnému rozkazu namieta (na č. l. 11 spisu).

Odvolací súd zaoberajúc sa odvolaním žalobcu sa stotožnil s jeho názorom, že súd prvého stupňa porušil koncentračnú zásadu upravenú v § 175 ods. 3 O. s. p., a to tým, že prejednal aj námietky, ktoré žalovaný uplatnil na pojednávaní dňa 7. júla 2011 napriek tomu, že zmenkový platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 22. mája 2009 a námietky, na ktoré mohol súd prihliadnuť, bolo možné podať len do troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu a na neskôr uplatnené námietky nemal prihliadnuť.

Konštatoval, že súd prvého stupňa v konaní o námietkach nepostupoval v súlade s § 175 ods. 3 O. s. p., keď prihliadol na námietku, ktorú žalovaný uplatnil až neskôr, a to na námietku neexistencie dlhu z predmetnej zmenky, a to napriek tomu, že túto námietku neuviedol v zákonom stanovenej trojdennej lehote. Dodal, že na pojednávaní, na ktorom sa prejednávajú námietky, môže žalovaný uvádzať nové skutočnosti, označovať nové dôkazy, ale len k obrane, ktorú už uplatnil v zákonom stanovenej lehote.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal podanými námietkami zo dňa 25. mája 2009, pričom ustálil, že tieto námietky boli podané včas. Aj odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že námietka žalovaného, spočívajúca v neplatnosti podpisu na zmenke, nie je dôvodná, pretože žalovaný na pojednávaní osobne potvrdil, že zmenku dňa 22. marca 2006 vypisoval a ako akceptant aj podpísal. Tiež námietka žalovaného spočívajúca v tom, že v časti, kde má byť uvedené „mena“ v sume označenej číslom, ktorú má žalovaný zaplatiť,

je nečitateľné označenie a druh meny, je nedôvodná. Odvolací súd uviedol, že v čase vystavenia zmenky bola mena - slovenské koruny (SKK) platnou a existujúcou menou a v platobnom mieste bola riadne v obehu. Ďalej konštatoval, že súd prvého stupňa, ktorý ustálil, že prepis písmena „Š“ nespôsobuje nečitateľnosť tohto slova a nerobí zmenku neurčitou, nezrozumiteľnou a neplatnou, postupoval správne. Ani ďalšia námietka žalovaného spočívajúca v tom, že v časti zmenky - ôsmy riadok s označením „splatné v (mieste platenia)“ je toto miesto neurčité, nečitateľné, keď ako jediné miesto je uvedené T. bez bližšej identifikácie tohto miesta, je taktiež nedôvodná. Z predloženej zmenky vyplýva, že zmenková suma je splatná v T., V. X. T.. Ide o údaj určitý, čitateľný, identifikovateľný, ktorý určuje, kde je zmenková suma splatná. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že vyššie uvedené absolútne námietky sú nedôvodné.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že zmenkový platobný rozkaz vydaný na základe zmenky, pričom nie je v zmenkovom platobnom rozkaze formálne označenie zmenky, z ktorého by bolo zrejmé, že ide o zmenku zo dňa 22. marca 2006, nakoľko zmenkový platobný rozkaz je v inej mene a v inej výške ako žalovaná zmenková suma v žalobe, ako aj námietku spočívajúcu v nezákonnosti vydania zmenkového platobného rozkazu z dôvodu, že žalobca nepredložil súdu originál zmenky, posúdil ako neprípustné námietky z dôvodu, že nemajú charakter absolútnych ani relatívnych námietok. V danom prípade ide o procesný postup súdu vyplývajúci zo zákona. Pokiaľ sa týka inej meny, a to „SKK“ uvedenej v zmenke a neskôr v zmenkovom platobnom rozkaze uvedením meny eura, tak nejde zo strany súdu prvého stupňa o porušenie zákona, ale práve naopak, o rešpektovanie zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz vydaný dňa 28. apríla 2009, v spojení s opravným uznesením zo dňa 19. mája 2009, ponechal v platnosti, a to z dôvodu, že námietka, na základe ktorej súd prvého stupňa zmenkový platobný rozkaz zrušil, je vzhľadom na koncentračnú zásadu právne bezvýznamná.

O náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich plnú náhradu.

Rozsudok dovolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 7. januára 2013.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (ďalej aj dovolateľ), ktorého prípustnosť vyvodzuje z ust. § 238 ods. 1 O. s. p.. Podané dovolanie odôvodnil poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. argumentujúc, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedol, že sporná zmenka zabezpečovala pôžičku – hlavný vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Dovolateľ argumentoval, že uhradil istinu uznanú v notárskej zápisnici v celom rozsahu, čím záväzok z hlavného vzťahu, ktorý bol zabezpečený zmenkou, zanikol. Poukázal na skutočnosť, že namietal nezákonnosť zmenkového platobného rozkazu, ako celku, a teda súd mal použiť extenzívny výklad pri preskúvaní jeho námietok. Žalovaný námietku o neexistencii dlhu z predmetnej zmenky uviedol síce na pojednávaní, ale touto cestou len doplnil svoju námietku týkajúcu sa nezákonnosti samotného zmenkového rozkazu. Poukázal na prílišný formalizmus odvolacieho súdu a zotrval na tom, že námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu podal riadne a v zákonnej lehote. Dodal, že rozhodnutie súdu musí byť nie len zákonné, ale aj spravodlivé. Zotrval na tvrdení, že nemohol namietat' neexistenciu zmenky, o ktorej existencii nevedel, pretože mala byť v roku 2007 zničená. Po uhradení dlhu žalobca nemohol použiť zmenku ako zabezpečovací prostriedok, pretože hlavný záväzok na základe dohody so žalobcom zanikol. Už v podaných námietkach namietal, že zmenkový platobný rozkaz je vydaný v rozpore so zákonom a že neboli splnené podmienky na jeho vydanie, pretože záväzok ako taký zanikol a konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že základom každého zmenkového vzťahu je existencia reálneho vzťahu, ktorý sa vo vzťahu k zmenke nazýva kauzálnym, príčinným. Pretože kauzálny vzťah zanikol, nie je možné a žalovaný to aj namietal, aby bolo žalobcovi priznané právo zo zabezpečovacieho vzťahu.

Na základe vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a žalobcu zaviazal k náhrade trov dovolacieho konania.

K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na správnom právnom posúdení veci, odvolací súd správne vo veci rozhodol len na základe námietok písomne podaných žalovaným v zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že žalovaný vo svojich námietkach neuviedol nič o zániku kauzálného – hlavného záväzku, súd preto túto otázku riešiť nemusel. Takisto žalovaný v písomne

podaných námietkach nenamietal nezákonnosť zmenkového platobného rozkazu ako celku, ale uviedol, že považuje zmenkový platobný rozkaz za nezákonný, pričom uviedol konkrétne dôvody, a to jednak preto, že žalobca nepredložil súdu v konaní originál zmenky a tiež preto, že vychádza z neurčitých a nečitateľných údajov v zmenke. Žalobca s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MObdov/6/2008 zo dňa 1. júla 2010 uviedol, že koncentračná zásada spočíva v tom, že v konaní o námietkach môže súd preskúmať len námietky, ktoré boli podané v lehote troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Na neskôr podané námietky už súd prvého stupňa nemôže brať zreteľ a nemôže na ne prihliadnuť ani odvolací súd. Vzhľadom na argument žalovaného, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, pretože záväzok ako taký zanikol, žalobca uviedol, že súdu predložil perfektný originál zmenky s tým, že ide o iný – ďalší finančný záväzok žalovaného. Následne konštatoval, že ako nevierohodné sa javí tvrdenie žalovaného (dlhoročného podnikateľa), že napriek zaplateniu svojho dlhu v sume viac ako 1 000 000 Sk ponechal zmenku, ktorou bol krytý tento dlh, naďalej v rukách žalobcu a túto nezlikvidoval. Tak ako nevierohodná bola nakoniec celá obrana žalovaného, ktorý najskôr tvrdil, že žiadnu zmenku vôbec na takú sumu nepodpísal a neskôr uviedol, že zmenku sám vyplnil, podpísal a sumu akceptoval.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O. s. p. / po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania /§ 240 ods. 1 veta druhá O. s. p. /, ktorý je zastúpený advokátom /§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p./ bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že ním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa /§ 236 ods. 1 O. s. p./.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol

zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej /238 ods. 1 O. s. p./ alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci /§ 238 ods. 2 O. s. p./, alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 /§ 238 ods. 3 O. s. p./.

V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, dovolanie je preto podľa § 238 ods. 1 O. s. p. prípustné.

Žalovaný v dovolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom /§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p./.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci možno rozumieť omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Uvedený dovolací dôvod namieta žalovaný s poukazom na skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu bol ponechaný v platnosti zmenkový platobný rozkaz, ktorý ho zaväzuje na zaplatenie pohľadávky, ktorá už bola uhradená.

V predmetnej veci vydal súd prvého stupňa dňa 28.4.2009 zmenkový platobný rozkaz. V podaných námietkach žalovaný uviedol, že zmenkový platobný rozkaz považuje za nezákonný z dôvodu, že žalobca v konaní nepredložil originál zmenky a vychádza z neurčitých a nečitateľných údajov na zmenke. Ďalej námietky konkretizoval tak, že poukázal na neurčitosť jednotlivých údajov zmenky a popieral pravosť svojho podpisu na zmenke s tým, že navrhol v tejto súvislosti znalecké dokazovanie.

Súd prvého stupňa vyhodnotil tieto námietky ako neopodstatnené a odvolací súd sa s jeho právnym posúdením veci v tejto časti stotožnil.

Ako vyplýva z ustanovenia § 175 ods. 4 O. s. p., na námietky uplatnené po uplynutí stanovenej lehoty už nemožno prihliadať.

V dôsledku uplatnenia koncentračnej zásady musí byť v námietkach uvedené všetko, čo žalovaný zo zmenky namieta. V námietkach treba skutkovo nezameniteľným spôsobom opísať skutočnosti, o ktoré sa obrana žalovaného opiera. Žalovaný môže v priebehu konania

na súde uvádzať len také nové skutočnosti smerujúce k jeho obrane, ktoré majú oporu v skutkových tvrdeniach, obsiahnutých v námietkach. Je preto neprípustné uplatňovať obranu, ktorá nemá oporu v obsahu námietok. Námietku neexistencie dlhu žalovaný uplatnil až následne v priebehu konania, v dôsledku čoho už súd na oneskorene vznesenú námietku nemohol prihliadať.

Keďže odvolací súd vec správne právne posúdil, nie je daná existencia žalovaným namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolací súd preto dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 16CoZm/7/2011-153 zo dňa 30.10.2012 podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

Žalobcovi v dovolacom konaní trovy nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané /§ 243b ods. 5 veta prvá v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p./.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. apríla 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová